

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
výrok dne 17. 8. 2016
výrok dne
a je vykonatelné dnem

8 T 41/2016 - 75

V Písku

16. 08. 2016

dne

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. 8. 2016 v Písku samosoudcem JUDr. Robertem Pekárkem, **t a k t o** :

Obžalovaný:

;
tr

je vinen, že

dne 02.02.2016 v době okolo 06:20 hodin po silnici č. I/20 ve směru od Písku na Protivín, řídil osobní automobil , a na přímém úseku v km 173,205 v k. ú. obce Selibov, okres Písek v rozporu s ustanovením § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla usnul, přejel s vozidlem vlevo do protisměrného jízdního pruhu, ve kterém právě projížděl ve směru od Protivína na Písek osobní automobil , registrační značky , který řídil , následkem čehož došlo k čelnímu střetu mezi vozidly a ke zranění , který při dopravní nehodě utrpěl

akutní dechovou tíseň, úrazový šok, zlomeninu pravé očnice, pohmoždění mozku vlevo, zlomeninu prvního až šestého žebra vlevo a devátého až desátého žebra vpravo, oboustranné splasknutí plic, pohmoždění obou plic, roztržení levé ledviny, zlomeninu loketní kosti vlevo, roztržení závěsu tenkého střeva a sleziny, úrazovou výduť srdečnice a zlomeninu lýtkové kosti vlevo s dosud neskončenou dobou léčení,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v trvání **26 (dvacetišesti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení, kdy byl osobně slyšen obžalovaný , se souhlasem procesních stran přečten úřední záznam o podaném vysvětlení sepsaný s poškozeným a konstatovány listinné materiály, byl zjištěn následující skutkový stav:

Obžalovaný dne 02.02.2016 v době okolo 06:20 hodin po silnici č. I/20 ve směru od Písku na Protivín, řídil osobní automobil zn. , registrační značky a na přímém úseku v km 173,205 v k. ú. obce Selibov, okres Písek v rozporu s ustanovením § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla usnul, přešel s vozidlem vlevo do protisměrného jízdního pruhu, ve kterém právě projížděl ve směru od Protivína na Písek osobní automobil zn. registrační značky který řídil , následkem čehož došlo k čelnímu střetu mezi vozidly a ke zranění Zdeňka Havrdy, který při dopravní nehodě utrpěl akutní dechovou tíseň, úrazový šok, zlomeninu pravé očnice, pohmoždění mozku vlevo, zlomeninu prvního až šestého žebra vlevo a

devátého až desátého žebra vpravo, oboustranné splasknutí plic, pohmoždění obou plic, roztržení levé ledviny, zlomeninu loketní kosti vlevo, roztržení závěsu tenkého střeva a sleziny, úrazovou výduť srdečnice a zlomeninu lýtkové kosti vlevo s dosud neskončenou dobou léčení.

Takto zjištěný skutkový stav jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal. Obžalovaný vypověděl, že poté, kdy skončil noční směnu v práci, nasedl do automobilu ještě s kolegyněmi v 06:00 hodin ráno a odvezl je k . Dále pokračoval v jízdě sám, naposledy si pamatuje cestu před Selibovem, kdy před sebou ani za sebou neviděl žádné auto. Pak se probudil v automobilu, protože cítil silný zápach, prohmatával se a zjistil, že má zaklíněnou nohu, proto ihned vytočil na mobilním telefonu č. 155. K autu přiběhl nějaký pán, kterému řekl, že naboural a podal mu mobilní telefon, v tu dobu však již uslyšel majáky. To, že naboural do jiného auta, zjistil až od lidí, kteří byli kolem, někdo to tam vykřikoval. Potom jej naložili do sanitky, kde podstoupil dechovou zkoušku. Odvezli jej do Nemocnice v Českých Budějovicích, kde slyšel záchranáře, který se bavil s doktorem, že musel přejet do protisměru. Toho, co se stalo, velmi lituje, mrzí jej to. Nedovede si představit, co poškozenému panu způsobil. Když se začal dávat dohromady, tak se snažil rodinu pana zkontaktovat, ale to se mu nepodařilo, jelikož oni nechtěli. Tento postoj chápe potom, co jim způsobil. Stále však očekával, že by se s poškozeným mohl osobně setkat, omluvit se mu, nakonec však k tomu nedošlo. Poslal dopis a nabídl poškozenému pomoc, po celou dobu byl v kontaktu s právníkem pana . Ihned po dopravní nehodě se snažili nahlásit pojistnou událost na pojišťovně, aby pojišťovna mohla začít plnit a škoda byla poškozenému v co nejvyšší výši uhrazena. Chtěl se s poškozeným vyrovnat i nad rámec plnění, ale druhá strana si to nepřála, aby nedošlo k omezení plnění od pojišťovny. Obžalovaný by byl ochotný vyrovnat se s poškozeným nad rámec pojistného plnění, dokázal by mu poskytnout částku 60 000,- Kč, kterou by si půjčil od rodičů a potom ji splácel. Trest zákazu řízení motorových vozidel je pro něho přijatelný, je ochoten se řízení motorového vozidla vzdát, jen trest odnětí svobody by jej do budoucna omezoval při pracovním zařazení. Po noční dvanáctihodinové směně se cítil dobře, unavený se necítil. Chodíval vždy před prací spát, protože viděl u ostatních zaměstnanců v práci, že jsou již po několika hodinách unavení. Kolegyním z práce, které vezl, ještě říkal, že půjde cvičit, což dělal pravidelně, vždycky když se vracel po noční. Nějakou dobu se taktéž věnuje myslivosti, pravidelně jezdí mezi Volyní a Vimperkem autem a přebývá v lese i přes noc, a když se ráno vrací, tak se nikdy necítí být unavený. Nikdy se mu nic podobného nestalo. Nepocíťoval na sobě únavu, nedokáže si vysvětlit, co se stalo, dodnes tomu nerozumí. Za dobu, co vlastní řidičský průkaz, jezdil tak 100 km týdně, řidičský průkaz má od 18 let. V souvislosti s řízením motorových vozidel projednáván pro přestupek nebyl, automobil, který řídil, byl jeho matky, která hlásila pojistnou událost. Obžalovaný se domnívá, že jel rychlostí cca 80 km/h, naposledy si pamatuje cestou před Selibovem, tam je rychlost omezená 70 km/h.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaným se i vyplývá, že dne 2. 2. 2016 někdy kolem 06:00 hodiny ranní vyjel z místa svého bydliště v Protivíně do zaměstnání v Písku. Jel svým osobním automobilem zn. . Ve vozidle jel sám, byl připoután bezpečnostním pásem, měl rozsvícené předepsané osvětlení. Před jízdou se cítil odpočatý, žádný alkohol před jízdou nepil. Do Písku jel po silnici I/20, vozovka byla suchá, když jel po rovném úseku před Obcí Selibov, tak viděl, že proti němu jede několik vozidel, zda jela nějaká vozidla před ním nebo za ním, si není jistý. V té době jel rychlostí cca 90 km/h. Najednou jedno z těch vozidel, která jela proti němu, vybočilo ze svého jízdního pruhu a přešlo do protisměrného jízdního pruhu. Nevšiml si, že by na tomto automobilu předtím blikalo směrové světlo. Viděl prakticky pouze potkávací světla, která jela proti jeho vozidlu.

zřejmé, že ke střetu vozidel došlo v protisměrném jízdním pruhu obžalovaného , který s největší pravděpodobností v důsledku mikrospánku přešel do protisměru a střetl se s vozidlem, které řídil poškozený , který jel řádně ve svém jízdním pruhu.

Ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích je každý účastník provozu na pozemních komunikacích povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat a své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Dle § 5 odst. 1 písm. b) citovaného zákona je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. se na pozemní komunikaci jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak. Právě tato ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích obžalovaný hrubým způsobem porušil, když se svým vozidlem na poměrně frekventované silnici mezi Českými Budějovicemi a Pískem se dostatečně nevěnoval řízení motorového vozidla a provozu před sebou, podcenil tu skutečnost, že byl po noční směně, při řízení vozidla usnul a v důsledku toho vjel do protisměru, kde se srazil s protijedoucím vozidlem, které řídil poškozený . Následkem tohoto jednání bylo způsobení dopravní nehody, přičemž v důsledku dopravní nehody došlo ke způsobení zranění poškozenému . Zranění poškozeného je nutno nepochybně posuzovat jako zranění těžké ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku pro delší dobu trvající poruchu zdraví, přičemž léčení poškozeného trvá do současné doby a dle vyjádření lékaře utrpěná zranění zřejmě zanechají trvalých následků na zdraví poškozeného.

Obžalovaný tedy naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť z nedbalosti způsobil jinému těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

Při úvahách o druhu a výměře trestu přihlédl soud ke všem okolnostem tak, jak mu ukládá ustanovení § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu a výměry trestu přihlédl zejména ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost, dále k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, k osobě pachatele, míře jeho zavinění a jeho pohnutce.

Byť jsou utrpěná zranění na straně poškozeného jedním ze zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu, pro který byl obžalovaný uznán vinným, t.j. těžká újma na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tak stupeň společenské nebezpečnosti je zvyšován tím, že poškozený utrpěl poranění vícero pro život důležitých orgánů – polytrauma a lze konstatovat, že jen v důsledku rychlé, odborné lékařské pomoci nedošlo k následku ještě závažnějšímu. Obžalovaný svým jednáním porušil hned tři ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. a zcela zjevně podcenil únavu po noční pracovní směně a při řízení vozidla usnul. Obžalovaný nese výlučné zavinění na této dopravní nehodě i na jejích následcích. Obžalovanému polehčuje okolnost dosavadního řádného způsobu života a lze konstatovat, že až do doby dopravní nehody se choval jakožto řidič ukázněně a zodpovědně.

Z vystoupení obžalovaného u hlavního líčení byl zřejmý kritický náhled na své jednání a lítost nad následky, které svým jednáním poškozenému způsobil. S ohledem na charakter pochybení obžalovaného, s přihlédnutím k závažnému následku, který obžalovaný způsobil, má soud za to, že v daném případě je namístě ukládat obžalovanému trest a nejsou splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání dle § 307 tr. řádu. Dlužno dodat, že u hlavního líčení obžalovaný toliko prezentoval ochotu složit určitou finanční částku poškozenému, do současné doby však k žádnému konkrétnímu kroku ani k případnému uzavření dohody nedošlo. Po zvážení všech okolností případu má soud za to, že uložení trestu výchovného podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku, kde tr. zákoník umožňuje uložit trest odnětí svobody od 6 měsíců do 4 let, a to v konkrétní výměře 10 měsíců se zkušební dobou v trvání 2 let, je trestem akcentující zejména jeho výchovnou složku, když samotné projednání věci před soudem bylo v rámci individuální prevence zásadní. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, t.j. při spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, přičemž výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v jedné třetině zákonem stanoveného rozmezí. Soud pečlivě vážil taktéž otázku splnění výchovné složky ve vztahu k ukládanému trestu zákazu činnosti a dospěl k závěru, že okolnosti projednávané dopravní nehody a zejména pak ta skutečnost, že z evidenční karty řidiče je zřejmé, že se obžalovaný jakožto řidič nedopustil do současné doby vyjma projednávaného případu žádného pochybení, lze na něho působit uložením trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku při spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí (1 rok až 10 let) ve výměře 2 let, přičemž i v tomto případě je ve výměře trestu akcentována zejména jeho výchovná složka.

Poškozený se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojil a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky náklady do doby konání hlavního líčení nevyčísnila, proto soud v rámci adhézního řízení o nároku na náhradu škody nerozhodoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 4. 8. 2016

**JUDr. Robert Pekárek, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení:
Ludmila Chvostová